

Ps 51 (50) /wg BT wyd. 4/

¹ *Kierownikowi chóru. Psalm. Dawida,* ² *gdy przybył do niego prorok Natan po jego grzechu z Batszebą.*

³ Zmiłuj się nade mną, Boże, w swojej łaskawości,
w ogromie swego miłosierdzia wymaż moją nieprawość!

⁴ Obmyj mnie zupełnie z mojej winy
i oczyść mnie z grzechu mojego!

⁵ Uznaję bowiem moją nieprawość,
a grzech mój jest zawsze przede mną.

⁶ Tylko przeciw Tobie zgrzeszyłem
i uczyniłem, co złe jest przed Tobą,
tak że się okazujesz sprawiedliwym w swym wyroku
i prawym w swoim osądzie.

⁷ Oto zrodzony jestem w przewinieniu
i w grzechu poczęła mnie matka.

⁸ Oto Ty masz upodobanie w ukrytej prawdzie,
naucz mnie tajników mądrości.

⁹ Pokrop mnie hizopem, a stanę się czysty,
obmyj mnie, a nad śnieg wybieleję.

¹⁰ Spraw, bym usłyszał radość i wesele:
niech się radują kości, któreś skruszył!

¹¹ Odwróć oblicze swe od moich grzechów
i wymaż wszystkie moje przewinienia!

¹² Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste
i odnow w mojej piersi ducha niezwykłego!

¹³ Nie odrzucaj mnie od swego oblicza
i nie odbieraj mi świętego ducha swego!

¹⁴ Przywróć mi radość z Twojego zbawienia
i wzmocnij mnie duchem ochoczym!

¹⁵ Chcę nieprawych nauczyć dróg Twoich
i nawrócą się do Ciebie grzesznicy.

¹⁶ Od krwi uwolnij mnie, Boże, mój Zbawco:
niech mój język śławi Twoją sprawiedliwość!

¹⁷ Otwórz moje wargi, Panie,

a usta moje będą głosić Twoją chwałę.

¹⁸ Ty się bowiem nie radujesz ofiarą
i nie chcesz całopaleń, choćbym je dawał.

¹⁹ Moją ofiarą, Boże, duch skruszony,
nie gardzisz, Boże, sercem pokornym i skruszonym.

²⁰ Panie, okaż Syjonowi łaskę w Twej dobroci:
odbuduj mury Jeruzalem!

²¹ Wtedy będą Ci się podobać prawe ofiary, dary i całopalenia,
wtedy będą składać cielce na Twoim ołtarzu.

Zmituj się nade mną, Boże. Ps 51 jest z pewnością najczęściej odmawianym psalmem pokutnym Psalterza. Jego tekst tchnie bowiem autentyczną skruchą i pragnieniem nowego życia. Psalmista wielokrotnie prosi Boga o przebaczenie grzechu: zmituj się, wymaż moją nieprawość, obmyj mnie, oczyść, odwróć oblicze od grzechów, od krwi uwolnij. Wielokrotna, a zatem żarliwa, usilna prośba. Z nią łączy się wyznanie winy i uznanie Bożej miary sprawiedliwości. Można tak gorąco prosić, znając Bożą łaskawość i miłosierdzie. A także to, że szczerą skrucha, wyznanie grzechów, przyjęcie kary czynią zadość Bożej sprawiedliwości.

Przemiana grzesznika. Psalm podsuwa różne obrazy tej przemiany: oczyszczenie z brudu, albo trądu grzechu; przywrócenie radości życia. Zapis winy zostaje całkowicie wymazany. Tak dokonuje się również w sakramencie pokuty i pojednania. To Bóg może takiej przemiany dokonać. Do Niego kierowana jest prośba o dar czystego serca i ducha niewyciężonego, obojętnego, Bożego. Tylko dzięki łasce Bożej można opanować skłonności do złego, których doświadcza ludzka natura.

Chcę nieprawych nauczyć dróg Twoich. Znakiem nawrócenia jest pragnienie, aby i inni odnaleźli Pana. Psalmista zobowiązuje się do świadczenia wobec innych, wysławiania Boga i Jego sprawiedliwości. Zdaje sobie sprawę, że prawe serce bardziej się Bogu podoba niż czcze składanie ofiar.

Okaż Syjonowi łaskę, odbuduj mury Jeruzalem. Ps 51 jest modlitwą indywidualną, ale w swoim zakończeniu obejmuje prośbą także świątynię i miasto Boże, które uległy zniszczeniu. Ich odbudowa to nie tylko wzniesienie murów, ale przede wszystkim duchowa odnowa ludu Bożego.

Boże Ojczy, w ogromie swego miłosierdzia wejrzyj łaskawie na wszystkich podejmujących drogę nawrócenia i pokuty, przebacz im grzechy i daj im nowe serce. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv